

РЕШЕНИЕ

№ 8017

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9208** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.284-286 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по искова молба, предявена от Х. Л. В. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Ищецът твърди, че на основание заповед № 403/01.09.2020г. издадена от началника на затвора – С., последователно е настанен в две килии. Периодът е разделен както следва: от 01.09.2020г. до 10.09.2020г. -престой в килия № 37 в I-ва група карцер и от 11.09.2020г. до 19.09.2020г. -престой в килия № 36 в I-ва група. Описва следната фактическа обстановка:

1. Въпреки, че е непушач, е бил настанен с пушачи в килията;
2. На 01.09.2020г., въпреки установено медицинско състояние – високо кръвно налягане, е оставен в „наказателна“ килия в условия, опасни за здравето му, а именно – липса на свеж въздух и недостатъчна жилищна площ, като на същата дата получава астматични пристъпи, причинени от горепосочения недостатъчен свеж външен въздух;
3. В килиите температурата е силно завишена заради извършвани ремонтни дейности, поради което е поставена двойна мрежа на прозореца при външна температура 36 градуса и поради източното изложение на килиите, което отново води до влошаване на здравословното му състояние;
4. На 09.09.2020г. получава бъбречни усложнения и болки, но му се отказва преглед;

впоследствие е установено, при преглед, хипертоничен пристъп, болки в очите, конюнктивит и двустранна болка в бъбреците. Отложено е наказанието му с един ден след препоръка и направление за изследване; на 11.9.2020 г. след изследвания се установяват стойности в кръвта и урината над средните; наредено му е да се върне в групата, като му са предписани лекарства и нов преглед. Преглеждан е и във връзка с болки в бъбреците и леко завишено кръвно налягане, но без резултат – прието е, че е здрав за изпълнение на наказанието, което довело до влошаване на положението му – силен задух и болки, за което е прегледан и са му поставени инжекции за бъбреци и кръвно. Описва здравословното си състояние, вкл. и бъбречно заболяване.

5. Престоява в килия с площ в нарушение на закона, като в двете посочени килии са били с по двама осъдени.

Твърди, че е подложен на нечовешко и унижително отношение; влошило се е здравословното му състояние, вкл. и от недобро лечение; не е получавал навременно и необходимите преглед и лечение.

За всяко нарушение ищецът претендира по 9000 лева, общо 45 000 лева.

Ответникът - Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ счита исковете за недопустими и неоснователни. Сочи, че административният акт, от който се претендират вреди, не е отменен от съда като незаконосъобразен. Излага съображения, че липсват кумулативно предвидените в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на държавата, както и че не са налице елементите на фактическия състав – незаконосъобразен акт, действие или бездействие, вреда, както и причинна връзка между тях. Твърди, че не са представени доказателства за претърпени имуществени и неимуществени вреди, които да са пряк резултат само и единствено от претендираните незаконосъобразни актове действие или бездействие на ответника. Сочи, че имуществените и неимуществените вреди, каквито претендира ищецът, не се предполагат, а подлежат на доказване на общо основание, чрез ангажиране на доказателства. Ответникът твърди, че престоят в наказателна килия не би могъл да предизвика отрицателни емоции, които да са от такова естество, че да предизвикат настъпване на твърдените от ищеца неимуществени вреди. Ответникът не счита, че са налице нарушения по чл.3 от ЗИНЗС – подлагане на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение, изразяващо се в поставяне в неблагоприятни условия за изтърпяване наказанието лишаване от свобода, изразяващо се в действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждаат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Твърди, че не са налице вреди, причинени от лишения от свобода от специализираните органи по изпълнение на наказанията. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита, че искът е неоснователен. За част от периода твърди, че е изтекла погасителна давност.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна се установява следното:

Ищецът е постъпил в Затвора С. за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“.

Със заповед № 403/1.9.2020 г., влязла в сила, е наказан с „изолиране ванказателна килия за срок от 10 денонощия“.

За изпълнение на наказанието, на 8.9.2020 г., е настанен в наказателна килия № 37, а

на 10.9.2020 г. е прекъснато изпълнението на наказанието за един ден, по лекарско предписание.

На 11.9.2020 г. е настанен отново в наказателна килия, но в помещение № 36. На 19.9.2020 г. е изведен от наказателната килия За периода от 14 до 19 септември е бил с още един лишен от свобода – Б. М. А..

Спалните помещения в I група – зоната с повишена сигурност, са идентични – по 8 кв.м. с прозорци, които се отварят за достъп на пряка слънчева светлина и проветряване. Има достъп до изкуствено осветление, което се включва и изключва контролирано.

Килиите са оборудвани с 2 бр. легла, тип вишки, санитарен възел, клекало и мивка с течаща вода, 1 бр. маса, един стол.

Отделно в групата има едно общо помещение с няколко душа и тоалетни, които се ползват от всички по график.

Лишените от свобода, вкл. и наказателните килии, ползват престой на открито, по график.

Имат чистач, перач, предоставят се препарати за лична хигиена. Осъществява се дезинфекция и обезпаразитяване.

Видно от препис от книгата за изолиране в наказателна килия, ищецът е бил настанен в такава за 8 дни, в периода 11-19.9.2020 г., както и от периода 8-10.9.2020 г.

От докладна от д-р М. Т. Т. се установява, че ищецът е преминал през предварителен медицински преглед за настаняване в наказателна килия. На 8.9.2020 г. е прегледан и е установена бъбречна колика; направени са лабораторни изследвания и е назначена терапия. На 11.9.2020 г. здравословното състояние е проконтролирано, ищецът е „медикиран“, като в 16.20 ч. е настанен отново в наказателна килия. Не съществува информация за „влошаване“ положението му в 20.00 ч. На 13.9.2020 г. са извършени два медицински прегледа, а на 14.9. е прегледан още веднъж и е плануван ехографски преглед. На 16.9. за пореден път е прегледан и медикиран по повод оплаквания за задух. На 18.9. – отново прегледан и медикиран по повод оплаквания от гастроинтестиналния тракт.

Ищецът не е диагностициран с „бронхиална астма“, поради което и не е лекуван за такава. Ето защо твърденията за „обострянето й“ са неоснователни. Астмаподобни пристъпи могат да възникнат на психична основа, но за ищеца няма данни за психично заболяване.

Ищецът има захарен диабет тип II. Заболяването му е редовно контролирано от медицинските специалисти; назначена и е изпълнявана диабетна диета. Редовно следен е гликемичния статус, като не са установявани нарушения.

Правени са изследвания на реналната киста на ищеца, като при ехографски изследвания от 26.9.2019 г. са установени размери 65,9x66,3, а на 16.8.2020 г. размерите са 72/77, което е допустимо отклонение. За периода на престой в наказателна килия не би могло да се постигне такова отклонение.

Ехографското изследване изключва възможността за хидронефроза и нарушен дренаж, поради което не са налице обективни причини кистата да нарасне по време на престоя. Т. подход при тези кисти е консервативен – правят се лабораторни изследвания за евентуална бъбречна недостатъчност, за каквато от изследванията на 11.9.2020 г. и на 24.11.2020 г. няма данни.

Видно от докладна записка от д-р Н. Т. – директор на Медицинския център към Затвора С. се установява, че ищецът страда от артериална хипертония, за която е

консутиран с кардиолог; назначено е лечение. По повод затруднено нощно дишане е консултиран със специалист УНГ; установено е изкривяване на носната преграда. По повод киста на бъбрека са провеждани консултации с уролог и венеролог. Препоръчани са и са проведени изследвания и лечение.

Представено е становище от д-р Е. А., прегледал ищеца в периода 8-10.9.2020 г. Прегледан е; установил е ритмично сърдечно дишане; оплакал се от „киста“ в бъбрека, която вече е била установена, но това не е спешно заболяване. Ищецът има алергичен ринит, латентен диабет и артериална хипертония. За травма в главата не е споменавал. Условиата в групата като хигиена са по-добри от другите групи. Единствената разлика е изолацията. Ако ищецът е бил „спешно болен“, то е следвало да бъде настанен в СБАЛЛС или външно заведение, каквото не е преценено, че е необходимо.

Видно от друга справка, изготвена от ИСДВР на 1 и 7 група, ищецът е пребивавал в посочените по-горе периоди и в посочените по-горе килии, като за периода 8-10.9.2020 г. заедно с Я. И. А., а за периода 14-19.9.2020 г. заедно с Б. М. А..

Представени са и други документи относно здравословното състояние на ищеца, но те са за преди или след процесния период; не са относими, поради което и не следва да се обсъждат.

Представено е постановление на СГП, с което е потвърдено постановление за отказ да се образува досъдебно производство. Видно от него, се установява, че е прието, че оплакванията на ищеца във връзка с изолирането му в наказателна килия /процесното/ не покриват белезите на престъпление от общ характер.

В допълнителна СМЕ по писмени данни във връзка с ВНОХ дело № 5329/ 2018г. на СГС, НО, 7 състав се сочи, че здравословното състояние на ищеца е неинсулинозависим захарен диабет, диабетна полиневропатия, хронична обструктивна белодробна болест, артериална хипертония, перипелвикална киста в ляво, паренхимна киста в десния бъбрек.

СВИДЕТЕЛЯТ Я. И. А. изтърпяващ наказание в затвора в К. през месец септември 2020 г. е бил в една килия с ищеца в СЦЗ, в наказателна килия. С него били там заедно 7 дни. Тя била само за двама човека, 2x3 м. Имало две единични вишки, с разстояние между двете около 30-40 см. Имало чешма и кенеф, един прозорец малък 70x70 см високо горе до тавана. Прозорецът - с решетка, мрежа и ламарина с едни малки дупки. Имало и една маса с един стол. В този период ги изкарвали на открито един път дневно за по 1 ч. и 10-15 минути. Свидетелят пушел вътре. Температурата - около 37-38, близо 40 градуса. Усещането било такова, нямало въздух вътре. На Х. му прилошало, станал, чукал по вратата. Дошъл постовият старшина и попитал какво има. Казал му, че Х. не може да диша и да стане от леглото. Той е болен с диабет и други болести. Лежали заедно преди години и му знае болестта. Старшината звъннал на доктора, като му предал, че Х. не се чувства добре и не може да диша. Лекарят отказал да го прегледа. Старшината предал на Х., че докторът не желае да го прегледа. След 5 ч. дошли докторите от самата болница на затвора, защото състоянието му се влошавало. Изкарвали го пред килията, мерили му кръвното, казали, че е с високо кръвно и му дали да изпие хапчета. Той постоянно се потял и очите му ставали червени. Той не пуши. След като му станало лошо, свидетелят не е пушил. Следващият ден тръгнал на дело с чехли и къси панталони, но така не са го пуснали. На свидетеля беше представена мрежа /представена по делото/. СВИДЕТЕЛЯТ сочи, че мрежата била извън килията, на самия прозорец, за изолация. На свидетеля бе

представено шишенце с паразити. СВИДЕТЕЛЯТ посочил, че те обитавали килията-№ 37 тогава. Няма как да се проветрява, тъй като прозорецът е малък с решетка, мрежа и пак решетка.

Разпитан е като свидетел д-р Е. Т. А.. От показанията му се установява, че познава ищеца от 1998 година, в качеството му на лекар в Затвора – С.. След 2017 г. работи в Затвора в К. и от време на време замества колегите в Затвора – С., вкл. и септември месец, 2020 г. е замествал д-р Т.. Няма добри спомени за септември на 2020 г. Прегледал си документацията. Ищецът не искал да влезе в наказателна килия, тъй като имал претенции, че здравословното му състояние не му позволява. Неговото мнение било, че трябва да влезе в наказателна килия. Няма точен спомен за всичките му оплаквания. Знае основите хронични заболявания, но те позволяват да влезе в килията. Спомня си, че ищецът претендирал, че състоянието му не е добро. Не може да каже с подробности. Ищецът е минал на преглед пред лекар, който да констатира какви заболявания има преди да влезе в наказателна килия. За бъбречното заболяване ищецът е освидетелстван от комисия. Позволява изтърпяване, защото условията в наказателна килията и условията в килията, в която е ежедневно, не са различни, като изключим изолацията. Не си спомня да е имало ремонт в килията. Много добре знае, че ищецът има захарен диабет и сenna хрема. Има хронични заболявания. Захарният диабет е латентен. От дълги години периодически е имал повишени стойности, но той се компенсира с диета основно и хапчета евентуално. Няма наблюдение в последните години. Знае, че ищецът е непушач. В наказателната килия не се допуска с цигари. Свидетелят сочи, че няма спомен ищецът да е искал на 09.09. да бъде прегледан от него и да е му отказал. Специално за Х. В. е направена килия за непушачи в 7-ма група преди много години. Впоследствие и във всички други групи. Кръвното на В. е с гранични стойности и не би било проблем ако си пие редовно медикаментите, това да пречи на изолацията. С това високо кръвно не би могъл да бъде настанен в стационар или болница. Не помни ищецът в кои номера килии е бил настанен в карцера. Не знае колко наказателни килии има в момента. През 2020 година не помни колко е имало.– За да се отожи наказателната килия трябва да има сериозно наскоро прекарано остро заболяване, например: инсулт, инфаркт или остра криза, за да се отложи изтърпяването на наказанието. Хронично заболяване, което предстои да бъде лекувано в планов порядък оперативно или друг начин не е основание за отлагане.

Разпитан е свидетелят Д. Т. Д., надзирател, който познава ищеца като лишен от свобода в С. централен затвор. Работил в Централен софийски затвор. В момента работи на друго място като надзирател. Предполага, че на 09.09.2020 година е бил надзирател на Х.. Не може да каже. Няма спомени за септември месец 2020 година. Не може да си спомни да е имало инцидент с ищеца. Не си спомня за случай, когато ищецът поискал лекарска помощ и д-р А. отказал, докато свидетелят е бил надзирател. След като съдът предяви на свидетеля Книга за изолиране в наказателна килия за лишени от свобода, свидетелят посочи, че тази книга се води от надзирателя -в случая той и колегата, който е с него на смяна. Може да го е приел някой друг колега и ако той е бил там и през това време. Няма спомен във връзка с Х. В. през септември месец на 2020 година да е искал някаква помощ. В наказателна килия се редуват доста хора. Не може да си спомни дали ищецът е пребивавал там. Отговаря за определена група лишени от свобода и в нея са ситуирани тези три наказателни килии. Двама човека отговарят за 30 килии.

От показанията на св. М. Ж. М., инспектор социална дейност и вътрешен ред /ИСДВР/

в затвора, отговарящ за I зона, която е с повишена сигурност, се установява, че познава ищеца от много години. В зоната за повишена сигурност са доживотно осъдените, такива, които чакат подобни присъди, застрашаващите реда. Има три наказателни килии, където има движение. Всички килии са заключени по цял ден, освен когато ги извеждат по някакъв повод – престой на открито, лекар или нещо подобно. Това е най-тихият коридор и всеки шум стига до ушите на надзирателите, които са двама. Ако има нещо, те веднага отиват и проверяват. Не е имало докладна записка при през м. септември 2020 г. Х. е от друга група. Бил е в карцера. Не са й докладвали за проблеми, докато е престоял в карцера септември 2020 г. Като поведение в карцера, ако има нарушение, ще разбере веднага, би имало докладна. Не си спомня Х. да се е обръщал за нещо към нея, не е правил оплаквания за дървеници, за въздух.

Съдът предяви на свидетеля представените мрежи от ищеца. Свидетелката посочи, че е извършван ремонт и затова е възможно да има мрежа, прозорците са високо горе. Извършват се ремонтите като мрежата не се слага само на едно място. Тя се слага от горе до долу и имало период и при тях, в който имало мрежа. Като цяло поведението на ищеца е добро. Когато има инцидент, докторът винаги откликва. Той е съвсем близо до вратата на Х.. Всеки вторник в 11.00 ч. лекарят е по график в групата. Знае, че е имало прекъсване по лекарски причини, то е било 1 ден.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявените осъдителни иски са процесуално допустими – предявени са от активно легитимирана страна, която твърди, че е претърпяла неимуществени вреди, причинени по време на изтърпяване наказание „изолиране в наказателна килия“, а не в резултат на наложеното такова наказание. Ето защо искът следва да се квалифицира по чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, а не по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

В съответствие с нормата на чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3 ЗИНЗС. Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗИНЗС е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Фактическият състав на предявените иски с правно основание чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС в разглеждания случай (с оглед фактическите твърдения на ищеца) включва в кумулативна даденост:

1. нарушение на чл. 3 ЗИНЗС;
2. наличие на причинени на ищеца неимуществени вреди, състоящи се в психически, физически и здравословен тормоз, стрес от зарази и неблагоприятни последици за здравето, чувство на унижение и психическа репресия, страх за живота и здравето му;
3. причинна връзка между нарушението на чл. 3 ЗИНЗС и настъпилия вредоносен резултат;

Деликтната отговорност на държавата не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на осъществено нарушение на чл. 3 от страна на органите по чл.284, ал.1 ЗИНЗС. Доказването на настъпването на неимуществени вреди, за които нормата на чл.284, ал.5 ЗИНЗС е въвела оборима презумпция, не подлежи на главно доказване от ищеца, а на оборване от ответника по пътя на обратното доказване, което също следва да бъде пълно. В съответствие с чл.3, ал.1 ЗИНЗС осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унизително отношение. Ал.2 на същата норма предвижда, че за нарушение на ал.1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Безспорно следва да се признае за установено по делото, че въз основа на влязла в сила заповед № 403/01.09.2020г. издадена от началника на затвора – С., по отношение на ищеца е наложено наказание „изолиране ванказателна килия за срок от 10 денонощия“.

За изпълнение на наказанието, на 8.9.2020 г., ищецът е настанен в наказателна килия № 37, а на 10.9.2020 г. е прекъснато изпълнението на наказанието за един ден, по лекарско предписание. На 11.9.2020 г. е настанен отново в наказателна килия, но в помещение № 36. На 19.9.2020 г.е изведен от наказателната килия.

По отношение на първото основание, че ищецът е настанен в килия с пушач, въпреки, че е непушач. Действително, от показанията на св. Я. И. А. се установява, че той е пушел в килията, а след като на жалбоподателя му прилошало – е спрял. Същевременно, от показанията на св. д-р А. се установява, че за ищеца специално е била направена килия за непушачи в 7-мо отделение, а впоследствие – във всички отделения. Свидетелят изрично посочи, че в наказателната килия не се допускат с цигари. Ето защо съдът намира, че от доказателствата по делото не може да се направи извод за наличието на виновно поведение от страна на служители на ответника. Действително, се установява допуснато нарушение, но това не е от страна на служители на ищеца, а е от страна на св. Я. А., именно който е нарушил забраната за внасяне и съответно – пушене на цигари.

По отношение на второто и петото основание. Установява се, че кръвното налягане на ищеца е с гранични стойности /така свидетелските показания на д-р А./. Това му „заболяване“ обаче не е от такъв характер, че да попречи на изтърпяване на наказанието „изолиране в наказателна килия“. Видно от показанията на д-р А., както и от останалите събрани доказателства следва да

се направи извод, че здравословното състояние на ищеца, както и условията в килията са позволявали изтърпяване на наложеното му наказание.

Следва да се посочи, че за лечението му редовно са предприемани навременни медицински мерки. Същевременно, се установи, че ищецът не е диагностициран с „бронхиална астма“, поради което и не е лекуван за такава. Ето защо твърденията за „обострянето ѝ“ са неоснователни. Астмаподобни пристъпи могат да възникнат на психична основа, но за ищеца няма данни за психично заболяване.

На следващо място, не се установява наличие на причинна връзка между това, че ищецът има високо кръвно като хронично заболяване, условията в наказателната килия от една страна и твърдения от него „астматичен пристъп“ от друга, за който не се събраха доказателства.

Същевременно, видно от представените справки, се установява, че килията, в която е настанен ищецът, е за двама души, общо 8 кв.м., като през част от периода, в който е пребивавал там е бил с още един човек. Следователно, от страна на ответника е осигурена минимално необходимата жилищна площ от 4 кв.м. /което е и оплакване по т. 5 от исковата молба и уточнението към нея/.

По отношение на условията в килията. Установи се, че тя по принцип е с отворяем прозорец, който позволява приток на светлина и свеж въздух. Установява се, че килиите са снабдени с необходимите пособия, вкл. и санитарен възел, течаща вода. Извършва се периодично обезпаразитяване. Нещо повече – от свидетелските показания се установява, че в наказателните килии условията са по-добри от другите килии. Единствено в показанията на св. Я. А. се сочи, че е имало паразити, но тези показания не се подкрепят от останалите събрани доказателства. Липсват напр. регистрирани оплаквания от страна на този свидетел или ищеца до затвора за наличието на такива паразити или за търсене на медицинска или друга помощ с оглед справяне с тях.

По времето на изтърпяване на наказанието се установява, че по външната фасада на Затвора, където се е намирала съответната наказателна килия, са се извършвали ремонтни работи, като допълнително е поставена мрежа. Безспорно, тази мрежа би могло да ограничи достъпа до свеж въздух, но от този факт не може да се направи извод, че искът е основателен в тази част. Това е така, доколкото не се установява и не може да се направи извод, че ищецът е поставен в такива неблагоприятни условия, които да се покрият от белезите на чл. 3, ал. 1 и 2 ЗИНЗС- изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение или такива неблагоприятни условия, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Нещо повече – извършвали са се ремонтни работи, насочени именно към подобряване условията в затвора, вкл. и по-добра изолация от неблагоприятните атмосферни условия, вкл. и от по-високи температури. Следователно, не може да се направи извод за наличие на такова поведение от страна на ответника, насочено именно към постигане на цитирания резултат по чл. 3, ал. 1 и 2 ЗИНЗС. В този смисъл следва да се приеме за неоснователно и

третото оплакване.

По отношение на четвъртото основание. Действително, се установява, че по време на изтърпяване на наложеното на ищеца наказание „изолиране в наказателна килия“, на ищеца му е прилошало. Не е можел да диша и да стане от леглото /така показанията на свидетеля, с който са били в една килия/. Същевременно обаче, от доказателствата по делото не може да се направи категоричен и безспорен извод, че е отказана навременна медицинска помощ. В този смисъл /че е отказана такава/ са само показанията на посочения свидетел Я. И. А.. Същевременно, св. Д. Д. - надзирател сочи, че не си спомня за такъв инцидент. Св. М. М. сочи, че лекарският кабинет е до самата килия на ищеца. Извършват се ежедневни прегледи в 11.00 ч. Тя не си спомня да е имало инцидент с Х. В.. Липсва регистрация в болничния журнал на такова оплакване.

По отношение на останалите свидетелски показания и другите събрани доказателства не са налице противоречия, а именно – че към 5 ч. ищецът е бил прегледан; предписано му е лечение.

При прегледа на 8.9.2020 г. е установено, че ищецът е получил бъбречни колики /така цитираната докладна на д-р М. Т./. Направени са лабораторни изследвания и е назначена терапия; прекъснато е изтърпяването на наказанието. Същевременно, следва да се посочи, че още на следващия ден е прието, че ищецът може да продължи изтърпяване на наказанието.

В показанията на св. д-р А. /така и цитираната докладна/ се сочи, че още, че преди първоначалното изтърпяване на наказанието ищецът е имал „претенции“, че здравословното състояние не позволява да влезе в наказателна килия. Познава добре хроничните заболявания, но те позволяват това. Извършен е и предварителен преглед с оглед установяване тези предпоставки. Свидетелят познава хроничните заболяванията на ищеца - сenna хрема и захарен диабет, който се компенсират с диета основно и хапчета евентуално; кръвното на В. е с гранични стойности и не би било проблем ако си пие редовно медикаментите, това да пречи на изолацията; с това високо кръвно не би могъл да бъде настанен в стационар или болница; за да се отожи наказателната килия трябва да има сериозно наскоро прекарано остро заболяване, например: инсулт, инфаркт или остра криза, за да се отложи изтърпяването на наказанието. Хронично заболяване, което предстои да бъде лекувано в планов порядък оперативно или друг начин не е основание за отлагане.

Видно от становище от д-р Е. А., прегледал ищеца в периода 8-10.9.2020 г., се установява, че той е констатирал ритмично сърдечно дишане. Не се установява наличие на хипертоничен пристъп и конюнктивит при прегледа на 8.9.2020 г.

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че ищецът не е бил подлаган на нечовешко и унижително отношение или на такива условия, които унижават човешкото му достойнство. Нещо повече – установява се, че своевременно му е оказвана медицинска помощ, съответна на неговите хронични заболявания. Правени са редовно прегледи, изследвания и е назначавана съответната терапия

/така установеното и от писмените доказателства, цитирани по-горе/. Вкл. и са правени редовни медицински прегледи преди и по време на изтърпяване на наказанието „изолиране в наказателна килия“. Не се установява именно изпълнението на наказанието да е довело до влошаване положението на ищеца – получаване на бъбречни колики. Не се установява наличие на причинна връзка между високите температури и получените колики. Същевременно, следва да се има предвид, че това заболяване е хронично и е значително предхождащо изтърпяването на наказанието.

Следва да се посочи и това, че от докладната на д-р М. Т. се установи, че ищецът е прегледан на 11.9.2020 г. ; на 13.9.2020 г. са извършени два медицински прегледа, а на 14.9. е прегледан още веднъж и е плануван ехографски преглед; на 16.9. за пореден път е прегледан и медикиран по повод оплаквания за задух; на 18.9. – отново прегледан и медикиран по повод оплаквания от гастроинтестиналния тракт.

Предвид така изложеното, отново следва да се направи извод, че ищецът не е бил поставен в нечовешки и унижителни условия. Нещо повече – предприемани са действия по повод на всяко едно негово оплакване, извършвани са съответните прегледи и изследвания; назначавано е лечение. Не може да се приеме, че е налице влошаване на неговото здравословно състояние, а още по-малко такова влошаване да стои в причинна връзка с такова неправомерно поведение на служителите на ответника, което да има белезите на чл. 3, ал. 1 и 2 ЗИНЗС.

Ето защо следва да се приеме, че исквете са неоснователни, поради което следва да се отхвърлят.

По силата на чл.286, ал.2 ЗИНЗС разноските в производството се присъждат на ответника единствено ако искът бъде изцяло отхвърлен. Касае се за специална норма, дерогираща общото правило на чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК и чл.143 АПК /опр. по адм. дело № 13715/ 2018г. на ВАС/. В случая обаче ответникът не претендира разноски, поради което не следва да му се присъждат.

По изложените съображения Административен съд София-град, I отделение, 64 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от Х. Л. В., ЕГН [ЕГН] срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 45 000 лв. за периода 1-20.09.2020 г., претендирай от поставянето му в следните условия в Затвора С.:

1. Въпреки, че е непушач, е бил настанен с пушачи в килията;
2. На 01.09.2020 г., въпреки установено медицинско състояние – високо кръвно налягане, е оставен в „наказателна“ килия в условия, опасни за здравето му, а именно – липса на свеж въздух и недостатъчна жилищна площ, като на същата дата получава астматични пристъпи, причинени от горепосочения

недостатъчен свеж външен въздух;

3. В килиите температурата е силно завишена заради извършвани ремонтни дейности, поради което е поставена двойна мрежа на прозореца при външна температура 36 градуса и поради източното изложение на килиите, което отново води до влошаване на здравословното му състояние;

4. На 09.09.2020 г. получава бъбречни усложнения и болки, но му се отказва преглед; впоследствие е установено, при преглед, хипертоничен пристъп, болки в очите, конюнктивит и двустранна болка в бъбреците; прието е, че е здрав за изпълнение на наказанието, което довело до влошаване на положението му – силен задух и болки, за което е прегледан и са му поставени инжекции за бъбреци и кръвно.

5. Престоява в килия с площ в нарушение на закона, като в двете посочени килии са били с по двама осъдени.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на АССГ в 14-дневен срок, считано от съобщението и получаване на преписи от него от страните.

СЪДИЯ: